అవిశాల హృదయుడు

"ప్రభు"

కథానిక

స్ప్రింగ్ డోర్స్ చప్పుడు విని, తల ఎత్తకుండానే—"ఇంక ఈ రోజుకి ఫైల్సు చూడనని చెప్పేను...." అన్నాడు చిరాకుగా శ్రీపతి.

"సారీ సర్." తడబడ్డది వొచ్చిన అమ్మాయి కంఠం..." ఇవి ఫెయిర్ కాపీలు....హెడ్ క్లర్కు నన్ను వెళ్ళి సిగ్నేచర్స్ తీసుకో మన్నారు...."

ఆమె కాగితాలతో తలుపుకీ, టేబిల్‌కీ మధ్య అట్లానే నిలబడ్డది. మరి రెండు సంతకాలు చేసి శ్రీపతి తలఎత్తి చూశాడు....సిపాయి వచ్చేడని అనుకుని తాను చిరాకుగా మాటలాడేడు. టైపిస్టు కొంత ఆలశ్యంగా కాపీలు ఇచ్చి ఉంటుంది. హెడ్‌క్లర్కుకి మామూలు ఇలాగ శిక్షించడం.

ఆమె తనవంక చూడడం లేదు....తరువాత ఆమె వినే వాక్యాల వరుస సూటిగా చూడనిచ్చేది కాదు.

"ముఖంలోకి సూటిగా చూడలేరు—సిన్సియర్‌గా పనిచెయ్యక....నిజంగా, మీ వర్కు ఇవేళా ఆలశ్యం కావాలా?"

అనుకోని కటుత్వం వొచ్చింది శ్రీపతి గొంతుకలోకి A pack of insincere fellows....ఎవ్వరూ తమ విధిని గౌరవించరు....

ఆమె మాట్లాడలేదు. ఎవ్వరూ ఆఫీసులో ఇలాటి మాటలకి తిరిగి మాట్లాడరు.

ఏదో అనబోయి మానేశాడు శ్రీపతి....ఒకరోజు గుమాస్తాగా కాకపోయినా, మరొక చిన్న ఉద్యోగంలో తన స్థితి జ్ఞాపకం వొచ్చి. వెను వెంటనే ఎందుకనో ఆ రోజు తానంత చిరాకుగా ఉన్నాడో తెలియ వొచ్చింది తనకి.... ఉదయం టపాలో తన ఉత్తరం రాలా....ఆమె రాయలా. తనకి తెలీకుండానే ఈ ఆరేడు గంటలూ అందరికీ తన చిరాకు పంచి పెడుతున్నాడు.

Sincerity...

తన భార్య తన నిట్లా అంటే?....ఆమె ఎన్నడూ అనదు. విశాల ఉత్తరం రాకపోతే తాను బాధపడినా, ఆ సంగతి ఆమెకి తెలిసినా ఇలాగ అడగదు. నిజానికి ఆ ఇద్దరిలోనూ ఎవరి జీవితం వారిదే. విశాలనించి వినకపోతే తనకి కాలం గడవదు అది నీతి అయినా అవి నీతి అయినా, sincere అయినా కాకపోయినా, తన మానసిక జీవితానికి దోహదం ఆమె, ఆమె ఉత్తరాలూ.

సిగ్గుపడ్డాడు శ్రీపతి .... కుర్చీలో జేరబడి "ఇవేళ సంతకం చెయ్యాలా?" అన్నాడు

"రాత్రి మెయిల్‌కి పోవాలి...."

"ఆల్‌రైట్....ఆల్‌రైట్...."

పార్లమెంటు ప్రశ్న .... సమాధానం ఈ రాత్రి వెళ్లక తప్పదు.

త్వరగా సంతకంచేసి అప్పుడు మీదికి చూశాడు....అన్నీ అంకెలు. ప్రాణంలేనివి—కాని, ఎంతమంది ప్రాణాలని తీస్తాయి!

అన్నికాపీలు సంతకం చేశాక వొంగి వాటిని తీసుకుని ఆఫీసులోకినడిచింది టైపిస్ట్. డిస్పాచి ఆమెదేనని జ్ఞాపకంవచ్చింది శ్రీపతికి, ఏదో తెలివి వొచ్చినట్లు.

త్వరగా డ్రాయర్‌తాళంతీసి ఇంటికి బయలు దేరాడు. అంతా అర్థవిహీనంగా కనిపిస్తోంది తనకి.... ఈ సంసారమూ, ఆఫీసూ, ప్రపంచం, మనుషులూ అన్నీ, అందరూ....

విశాల ఎందుకని ఉత్తరం రాయదు? పెళ్లి చేసుకుంటూందా? తనకి చెప్పకుండా?

బాధగా నవ్వుకున్నాడు శ్రీపతి.... ఒక రోజు ఆమె తప్పక పెళ్లి చేసుకుంటుంది ..కాని తనకి ముందు చెప్పకుండాకాదు

కొద్ది దూరము నడిచేసరికి అలసట వొచ్చింది తనకి ఈరెండేళ్ళనించీ Exhaust అయిపోయాడు తాను .. భౌతికంగా, మానసికంగా ...

నెమ్మదిగా తలుపుతోసుకుని మెట్లుఎక్కాడు. వెళ్ళి కుర్చీలో కూలబడ్డాడు, జోళ్ళూ కోటూ సిపాయ్ సాయంతో వొదిలించుకుని. ఫేన్‌పెట్టి, కాఫీ తేవడానికి లోపలికి వెళ్ళేడు సిపాయ్

—రామయ్యా వస్తావయ్యా. ..

రేడియో గ్రామ్‌లోనించి వినిపిస్తూన్న దెవరో తనకి తెలుసు తన రేడియోలో అడిగినపాటలు రావు ఆ సంగతి తెలిసినవాళ్ళు...

"మైనె దిల్ తుఝ్‌కొ దియా... "

భగవాన్! భగవాన్! అనుకున్నాడు ఇంకా నీరసంగా చేరబడుతూ శ్రీపతి ఈమె తనకి దూరంగా ఎందుకు ఉండదు? ఈ ఇంటికి మొదటిసారి వొచ్చినప్పుడు ఆమె తనతో మాట్లాడితే జన్మ తరించిపోతుందని అనుకున్నాడు తాను....మాటలాడితే తన ఏదో Vanity సంతృప్తి పడుతుందని కాదు....ఆమె అచ్చు Lux బొమ్మమల్లే ఉండేది ఆమె దూరంగా ఉండి మాట్లాడకపోతే, తన మనస్సు బాధ బడుతుందని ఆ రకం Situations తను భరించలేడు. అందుకని, నిజానికి ఆ బాధలో తన విషయం మరిచిపోగలనని అత నను కున్నాడు. తనకి కావాల్సింది ఇలాంటి బాధ; సమస్య. మేలుకుని ఉన్నంతసేపూ ఆలోచించి బాధపడడానికీ, ఆ మధ్యన తననీ, తనసంసారాన్నీ, తన విశాలనీ, మరిచిపోడానికి. . ముందు విశాల తనకితానై ఆప్యాయత చూపించినా, కొంతకాలంవరకూ ఆమె నిండు మనస్సుని తాను చూడలేకపోయాడు....కాని, తమ మధ్య మొదటినించీ Reserve లేదు.

శ్యామల మొదట చాలా Aloof గా ఉండేది తనకి కావాల్సిన Situation వొచ్చింది నిజానికి భార్య కూడా ఉన్నా, తాను మరో ప్రపంచంలోకి పోగలిగేవాడప్పుడు. శ్యామల కోసం బెంగపెట్టుకుని—అట్లా పూర్తిగా నమ్మేవాడు తాను.

ట్రేలో టీ, బిస్కట్లూ ఉంచి లోపలికి తెచ్చింది శ్యామల .. . రేడియోగ్రామ్ పాట వెనుక పాట వినిపిస్తోంది.

"చాలా అలిసిపోయారా ? .... లేచి టీ త్రాగండి!"

వెన్నెలమల్లే మాటలాడుతుంది శ్యామల క్రొత్తలో ఆ గొంతుక వినిపించి తహతహలాడేవాడు తాను. అలాగ ఆమె దూరంగా ఉండి ఉంటే ఇవన్నీ మరిచిపోగలుగును తాను కాని—భగవాన్!

అంత వేడిలోనూ రిఫ్రజిరేటర్‌లోంచి నడిచి వొచ్చినట్లుంది శ్యామల లేత ఉడుకలాం పరిమళాలలో....పాలూ వెన్నెలా కలిపివేసిన చిత్తరువల్లే.

ఒక్కసారి విశాల జ్ఞాపకం వొచ్చింది తనకి. ఆ క్షణంలోనే, శ్యామలకి తనమీద కోపం వొస్తే బాగుండుననిపించింది తనకి ఇలాంటి disappointment కావాలి ఆ బాధలోకాని జీవితంమీద గౌరవం రాదు తనకి.

ఆమె రెండు కప్పుల్లో టీ పోసి తనకి ఒకటి అందించింది. ఆమె అంత అందంగా ఎట్లా ఉంటుందో!

నెమ్మదిగా తాగుతూ, ఆలోచనలో పడ్డాడు శ్రీపతి. "బిస్కట్స్ కూడా తింటారు కొందరు టీతో—" అంటూ ఒకటి చేతికి ఇచ్చింది శ్యామల 'థాంక్స్' అనబోయి ఊరుకున్నాడు శ్రీపతి

నిశ్శబ్దంగా టీ త్రాగడం ముగించి శ్యామల గంభీరంగా...."ఎవరితోనైనా దెబ్బలాడారా ఈ రోజు? ' అన్నది.

"ఆఁ ప్రపంచంతో—మరి పనిలేక" అన్నాడు శ్రీపతి—విసుగ్గా.

"మరి ఎందుకట్లా ఉన్నారు?"

శ్యామల తననట్లా అడగలేదు ఎప్పుడూ గంటలతరబడి మాటలాడినా, వ్యక్తిగతమైన ప్రశ్నలువేసే అలవాటు ఆమెకి లేదు కొంచెం ఆశ్చర్యంవేసింది తనకి తనకి మరీ దగ్గరగా వొస్తూందా?

"ఆయేన బాలమా....వాదకర్కే ."

చల్లగా వినిపిస్తోంది పాట—బాధగా

ఆమె ప్రశ్నకి ఏ సమాధానం చెప్తే ఆమె గాయపడుతుందో వెతుకుతోన్న శ్రీపతి ఒక్కసారి కరిగిపోయాడు ఆమెని భరించలేడు తాను-అంత సౌందర్యం. తానేం చేసినా కోపం రాదు ఆమెకి - విశాలకి ...ఆమె ఆతృతగా తన వొంక చూస్తోన్న చూపులు, తన నడిగిన ప్రశ్నలోని మార్దవమూ అన్నీ తన కదే చెప్తున్నాయి నిస్సహాయుడు తాను.విశాలదగ్గర అట్లా అనిపించదు కాని విశాల వేరు, శ్యామల వేరు!

ఒక్కసారి లేచి ఆమెని వొదిలి గదిలోకి వెళ్ళాడు. అద్దంలో తన ముఖం అలిసిపోయి, చెమటగా నల్లగా ఎంత అసహ్యంగా ఉంది! ఇప్పుడూ ఈ సుందరి తనని అసహ్యించుకోదెందుకని?

త్వరగా బాత్‌రూమ్‌కి పోయి షవర్ క్రింద నిలబడి స్నానం చేశాడు శ్రీపతి. తన ఆలోచనలు విపరీతంగా సాగుతున్నాయి. బహుశా ఇది సహాయం చెయ్యవచ్చు

చల్లటి నీళ్ళు నెత్తిమీద పడ్డాక కొంత నయం అనిపించింది తనకి. సాయంత్రం ఐపోయింది. ఎంత త్వరగా తెమిలినా, ఇరవై నిముషాలకి కాని, ఇవతలకి రాలేకపోయాడు తల దువ్వుకుంటుంటే ఒక్కసారి భయం వేసింది. ఆమె ఏమనుకుంటుంది? తన మీద కోపం వొచ్చి లేచి వెళ్ళిపోయిందా?

తాను తిరిగి వచ్చేదాకా ఆమె అట్లానే కూర్చుంది.

"సారీ శ్యామలా....ఏదోలా అనిపించింది. క్షమించండి...."నిజంగా విచారంగా అన్నాడు శ్రీపతి.

తిరిగి తాను కుర్చీలో కూర్చున్నాడు ఆమె ఏదో ఆలోచనలో పడింది తనకి జవాబు ఇవ్వలేదు....ఏమనో?....సాయంత్రం వొచ్చిన దగ్గరనించీ తాను మాట్లాడని విషయం జ్ఞాపకం వొచ్చి ఒక్కసారి ఎంతో నీచంగా Feel అయాడు శ్రీపతి—ఆమె ప్రవర్తనని తలుచుకునీ, తన వర్తన చూసుకునీ.

ఎప్పటినించో పాటలు వినపించడంలేదు అలాగే మరొక పావుగంట గడిచిపోయింది

"బయటికి వెడదామా?...." అన్నాడు సంశయిస్తూనే శ్రీపతి. ఎలాగైనా ఆమెని ఆలోచనల నించి ఈవలికి తేవాలని

"మిమ్మల్ని అడిగిన దానికి సమాధానం చెప్పాలి...."

సమాధానం...

ఆమెని తప్పించుకోవడం కుదిరేలాగ కనిపించలేదు శ్రీపతికి అందమైన అమ్మాయిలతో అబద్ధాలాడడం మరీ అందంగా కనిపిస్తుంది తనకి కాని, ఈ రోజు....

"మనుష్యులు ఎందుకని బాధపడతారు శ్యామలా?"

బాధగా, లేతగా చిరునవ్వు నవ్వింది శ్యామల ఇన్నాళ్ళలో తానంత వేదనని ఈ అందగత్తె కళ్ళల్లో చూడలేదు. ఏమిటి జరుగుతోంది ఈ వేళ? ఏమి రోజిది?

"మీరు బాధపడడం కాదు....ఏదో అగ్ని తినేస్తోంది మిమ్మల్ని ఏదో ఒక బాధ లేకపోతే మనుషులు జీవించలేరు. కాని, ఒక్కొక్క నిప్పు మనసులో రగులుకుంటే దానిని ఎవ్వరూ ఏమీ చెయ్యలేరు...."

అంత అందమైన కళ్ళకి X-Ray శక్తి తప్పక ఉంటుందనే విషయం మరిచిపోయాడు శ్రీపతి అప్పటిదాకా తాను నిజంచెప్పాలి! లేదా మానాలి కాని మోసగించడం లాభం లేని పని.

అలాగ కొంచెంసేపు కూర్చుని, శ్యామల బయటికి వెడదామన్నది పార్కుదాకా నడిచి అతను బెంచీమీద కూర్చున్నాడు ఆమె కొంచెం దూరంగా గడ్డిలో కూర్చున్నది. అతనూ క్రిందికి దిగబోయి, ఆమె వారించడాన్న అట్లానే ఉండిపోయాడు. ఎప్పుడూ ఆలాగ జరగలేదు....ఇవాళ....

ఆమె తలవొంచుకుని ఆలోచిస్తూంది. ఆ ప్రశాంతతలో, మసక వెలుతురులో కూడా ఆమె ముఖంలోవున్న బాధని శ్రీపతి ప్రస్ఫుటంగా చూడగలుగుతున్నాడు. తన కేమీ బోధపడలేదు కాని, తన అంతరాంతరాలలో దాచుకున్న కథలామెకి తాను చెప్పకుండానే తెలిసినట్లున్నది. ..అవును, నిస్సందేహంగా తన విశాలా,అన్నీ ఆమెకి తెలుసును.

అలాగే కూర్చున్నారు-శ్రీపతీ, శ్యామలా. చాలాకాలం గడిచిపోయింది. రాత్రి ఐపోయింది. కొంచెం అవతలఉన్న విద్యుద్దీపపు కాంతి సగం ఆమెమీద పడి, ఆ ముఖంలో బాధని ద్విగుణీకరిస్తున్నది.

తన మనసులో ఉన్న ఆవేదనకన్న ఎన్నోరెట్లు ఆమెని దహించివేస్తున్నదని క్రమంగా బోధపడింది శ్రీపతికి ఎందుకో! ఎందుకో!!

హటాత్తుగా ఆమె లేచి నిలబడి శ్రీపతి ప్రక్కన కూర్చున్నది "మనుష్యులు ఈ ఆవేదనలో ఎందుకు దహించుకు పోతారో తెలుసునా?" అన్నది, రహస్యంమలే.

అతని చేతులు ఆమె చేతుల్లో ఉన్నాయి-చల్లగా, లాలనగా శ్రీపతి వెయ్యి డిగ్రీల జ్వరం తప్ప ఏమీ తెలిని స్థితిలో ఉన్నాడు దైహికంగా ఆమె సాన్నిహిత్యానకాదు.

"నాకు తెలుసునండీ....మనను ఉన్న ప్రతిజీవీ, మరొక హృదయంలో-మరి కొన్ని హృదయాలలో జ్యోతులు వెలిగిస్తారు. వాటి ఆ అగ్నిని చల్లార్చే శక్తి వాళ్లకి ఉండాలి. లేకపోతే ఇద్దరూ ఆ అగ్నికి ఆహుతిఅవుతారు."

ఆమె ఆగిపోయింది ఇద్దరూ ఇంటికి బయలుదేరారు గుమ్మందగ్గిర ఆమె మళ్ళా అతనిచేతులు పట్టుకున్నది-మరిచిపోయి నట్లు

"మనం ఆర్పలేని మంటలని హృదయాలలో రగులు కొల్పడం కన్న పాపంలేదు లోకంలో... కాని....ముందు అట్లా అనిపించదు. అందుకనే మనమలట్లా దహించుకు పోవడం"

ఆ క్షణంలో ఆమె ప్రజ్వలిస్తోన్న అగ్నిలాగా,, తాను తడిపొగలాగా అనిపించారు శ్రీపతికి. తనని వొదిలి ఆమె చివాలున తనగదికి వెళ్ళిపోయింది. ఏమిటి దీని అర్థం?

నీరసంగా వొచ్చి కుర్చీలో కూలబడ్డాడు శ్రీపతి. టేబిల్‌మీద ఏవో ఉత్తరాలు....

అందులో ఆమె ఉత్తరం ఉండదని అతనికి తెలుసును. మరీ నిరాశగా ఆ సాయంత్రాన్ని నెమరువేసుకోసాగాడు శ్రీపతి. శ్యామల చెప్పినది నిజమని అనిపించింది అతనికి కాని, తన విషయంలో ప్రయోగించడానికి అతనికి ధైర్యం లేకపోయింది. విశాలకి తాను ఎన్నడూ ద్రోహం చెయ్యడు. తన సర్వస్వం....తన ఆశా, ప్రణయమూ—అన్నీ ఆమె

బద్ధకంగా వొంగి టేబిల్ లాంప్‌వేసి ఉత్తరాలు తీసుకున్నాడు. అందులో ఆమెది—తప్ప డెలివరీ కాబోలు!

త్వరత్వరగా విప్పి నాలుగు పేజీలూ చదువుకున్నాడు శ్రీపతి ఎక్కడికో వెళ్లడాన్న టైముకి ఉత్తరం రాయలేకపోయింది విశాల. తనకి తెలుసు....తనకి తెలుసు....

ఒక్కసారి చల్లబడ్డాడు తాను! ఆసాయంత్రం జరిగినదంతా త్వరత్వరగా మరిచిపోయి.

వెన్నెల వొచ్చిందని వెళ్ళి వాకిట్లో కూర్చుని విశాలనీ, పూర్వపు రోజులనీ తలుచుకోసాగాడు శ్రీపతి-హాయిగా. విశాలలో మాధుర్యం ఉంది; ఆమెలో ప్రణయం ఉంది

"....మైనె దిల్ తుఝ్‌కొ దియా...."

శ్యామల తిరిగి రికార్డులు పెడుతోంది - తన కోసం!....విశాలని కళ్లల్లోకి తెచ్చుకుని, తేలికగా నవ్వుకున్నాడు శ్రీపతి.

"....మైనె దిల్ తుఝ్‌కొ దియా .."

పాటలో కరిగిపోయాడు శ్రీపతి. శ్యామల మంచి అమ్మాయి. వాళ్ల బావ అమెరికానించి రాగానే పెళ్ళి చేసుకుంటుంది. విశాల ఎవరిని చేసుకుంటుందో!....

....మైనె దిల్ తుఝ్‌కొ దియా....

—ఎవరో పాటని ఆపేశారు. అయ్యో! అనుకుని, తిరిగి తన కలలలోకి జారిపోయాడు శ్రీపతి. ★